

vandsbaades Angreb i Middelhavet paa ikke-spanske Handelsskibe og lignende Handlinger fra andre Krigsskibes og Luftfartøjers Side. Folkeforbundsraadet tog disse Aftaler til Efterretning og vedtog en Resolution, indeholdende en Fordømmelse af de paagældende Pirathandlinger som stridende mod Folkerettens mest elementære Grundsætninger.

I en Tale den 18. September i Delegeretforsamlingen fremsatte den spanske Conseilpræsident Anmodning om, at den tyske og italienske Intervention i Spanien blev fastslaaet, og at Folkeforbundet derefter traf snarlige Foranstaltninger til at bringe den til Afslutning. Hr. Negrin stillede Krav om Tilbagetrækning fra spansk Territorium af udenlandske Frivillige, Udvildelse af de ved Nyon-Aftalerne truffne Sikkerhedsforanstaltninger til ogsaa at gælde spanske Skibe, samt fri Adgang for den spanske Regering til at skaffe sig nødvendigt Krigsmateriel.

Paa spansk Anmodning henvistes Sagen til Behandling i Forsamlingens 6. Udvalg, der igen nedsatte en Redaktionskomité. Efter meget besværlige Forhandlinger kunde denne Komité den 30. September forelægge 6. Udvalg et Resolutionsforslag. Dettets Hovedpunkter gik ud paa: at erindre om London-Komitéens Bestræbelser, at erkende Tilstedeværelsen paa spansk Territorium af veritable Hærkorps af fremmed Nationalitet, og at anbefale øjeblikkelig Tilbagetrækning af de udenlandske Frivillige.

Resolutionsforslaget indeholdt derhos en Passus om, at hvis dette ikke kunde opnaas i Løbet af kort Tid, vilde de Medlemsstater, der har sluttet sig til Ikke-Indblandingspolitiken, tage under Overvejelse at ophøre med denne Politik. Det sidste gav Anledning til en lang Debat i 6. Udvalg, hvorunder navnlig den *irske* Premierminister (M. de Valera) erklærede at være stærk Modstander af Tanken om en Opgivelse af Ikke-Indblandingspolitiken.

I Forsamlingens Plenarmøde den 2. Oktober fremsatte den *østrigske* og den *ungarske* Delegation Forslag om to Ændringer i 6. Udvalgs Resolutionsforslag, dels gaaende ud paa, at der blev sagt: Tilstedeværelse af fremmede Hærkorps „paa begge Sider“, dels at Sætningen om Muligheden af at opgive Ikke-Indblandingspolitiken blev formuleret saaledes, at „visse Medlemsstater kunde tage“ dette under Overvejelse.

Disse Ændringsforslag blev der først stemt om; de forkastedes. Derefter blev Resolutionsforslaget sat under Afstemning i Forsamlingen. Det opnaaede ikke den til Vedtagelse fornødne Enstemmighed, idet *Portugal* og *Albanien* stemte *imod*. 32 Lande, herunder Stormagterne i Forbundet og en Række andre Lande (deriblandt Danmark) stemte *for* Resolutionsforslaget; 14 Lande *afholdt sig* fra at stemme, deriblandt Irland, Østrig, Ungarn, Schweiz og Argentina.

Det lykkedes saaledes ikke Forsamlingen at naa til Enighed om Skridt med Hensyn til Situationen i Spanien.

VIII. Gennemførelsen af Forbundspagtens Grundsætninger.

Den 10. Oktober 1936 nedsatte Forsamlingen et Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for 28 Lande, til at undersøge de Forslag, som Regeringerne har fremsat eller vil fremsætte vedrørende Gennemførelsen af Pagtens Grundsætninger og de Spørgsmaal, der har Tilknytning dertil. Om den danske Regerings Forslag paa dette Omraade henvises til Rigsdagsberetning af 1937, S. 53—54.

28-Mands-Udvalget, der omfatter Raa-

dets samtlige Medlemmer og Delegerede for et vist Antal andre Lande (Danmark er ikke deriblandt), vil have at afgive en Beretning, der angiver de Bestemmelser, som Udvalget anbefaler at vedtage. Den paagældende Beretning skal tilstilles Regeringerne i de Stater, der er Medlemmer af Folkeforbundet, for at danne Grundlaget for de Afgørelser, der vil være at træffe i Sagen.

Ved 28-Mands-Udvalgets første Sammentræden i December 1936, med M. Bourquin